

РИЗНИЦА ОМИЉЕНИХ ДЕЧИЈИХ ПЕСАМА

ЈОВАН ЈОВАНОВИЋ — ЗМАЈ

**БИБЛИОТЕКА
РИЗНИЦА**

Назив књиге:

РИЗНИЦА ОМИЉЕНИХ ДЕЧИЈИХ ПЕСАМА

Јован Јовановић — Змај

Copyright © 2008 ИД Лео Цоммерце, Београд

Уредник: Ненад Перишић

Приредила: Слађана Перишић

Илустровао: Рајко Радосављевић

Лектура и коректура: Слађана Перишић

Прелом и корице: Pintor Project

За издавача: Ненад и Слађана Перишић

Издавач: ИД Лео Цоммерце

Пласман:

ИД Лео Цоммерце, Београд

Генерала Михајла Недељковића 65/2

011/ 227-2077

011/ 2166-712

011/ 2166-714

063/ 503-334

Е-маил:

nesaperisic@gmail.com

info@leocommerce.co.yu

www.leo.rs

Штампа: Тули — Вршац

Тираж: 1000

исбн: 978-86-7950-041-0

ЈОВАН ЈОВАНОВИЋ – ЗМАЈ

**РИЗНИЦА
ОМИЉЕНИХ
ДЕЧИЈИХ
ПЕСАМА**

LEO COMMERCE

2008

Садржај

СВЕТ	7
МАЛИ БРАТА	8
ТАШИ, ТАШИ	9
КУПАЊЕ	11
МАТЕРИНА МАЗА	12
САД ЈЕ ВЕЋ ВЕЛИКА	13
СТАРА БАКА	14
ЛАЗА	15
МАЛА	15
МАЛИ ЈОВА	16
МАТИ ПЕВА ДЕТЕТУ	17
СРДА	17
ВЕЛИКА ДЕВОЈКА	18
НАПОМЕНА МАТЕРИ	18
НОВА РАДОСТ	19
КАКО БИ	20
ДА САМ ЈА КРАЉ	21
МАЛИ КОЊАНИК	22
ПЕРА КАО ДОКТОР	23
РАЗГОВОР С МАЧЕТОМ	24
НЕЋЕ МАЧКА ДА СЕ СИГРАМО	25
ЈУЦА СА ВЕЛИКОМ ЈАБУКОМ	26
У МРАКУ	26
АЛА СУ ТО ТРДНЕ МУКЕ	27
МАЛИ ГУШЧАР ШТЕВА	27
ЈОВАНКА БАШТОВАНКА	28
ДЕТЕ И БАКА	29
И ПОГОДИ	30
МАЛИ ДИВ	31
ЛАЗА И ЊЕГОВИ ГОЛУБОВИ	32
НИЈЕ ПРАВО	33
ДОБРИ СУСЕДИ	33
ЧУЈМО ШТА НАМ ВЕЛИ ПЕТАО	34
РАЗБИЈЕНА ВОЈСКА	35
ОБЕЛЕЖЈА	35
КУЦИНА КУЋА	36
МАРА И ЊЕНО ЈАРЕ	36
ШТА ЛИ МИСЛИ ДУШКО	37
НАЉИТЕ МИ	38
КОЈЕ ЈЕ БОЉЕ	39
ЗАШТ' ЈЕ ВОЈСКА УЋУТАЛА	40
МАЧЕ	41
ЗЕКА, ЗЕКА ИЗ ЈЕНДЕКА	42
ЧУДНИ СУ ТО ПИЛИЊИ	43
МИШ, МАЧКА И МИШОЛОВКА	44
ПАЧИЈА ШКОЛА	45
МАЧКА И ЊЕНА ТРИ МАЧЕТА	46
ПАЗАР	47

БЕЛА ШТЕТА	48
ИСТИНА	48
БИЋЕ ИГРАНКА	49
ЖАБА ЧИТА НОВИНЕ	50
ПАТАК И ЖАБЕ	51
ВЕСЕЉЕ У РИТУ	52
Е. ОВО РЕТКО БИВА	53
ЧВОРАК	54
ЗЕЦОВИ У ОЧАЈАЊУ (С латинског)	55
ЛУПЕЖ И ПАС	56
ПРОЛЕЋНИЦА	57
КИША	58
НА ЛЕДУ	59
СНЕШКО БЕЛИЋ	60
ПТИЦЕ НА ПРОЗОРУ	61
ЗИМСКА ПЕСМА	62
ЗИМА БЕЖИ	63
ПТИЦА У КАВЕЗУ	64
ЕВО НАШИХ ЛАСТА	65
БУЃАМАРА	66
ДЕТЕ И ЛЕПТИР	67
САДИ ДРВО	68
ДОШАО ВРАБАЦ ДА НАМ НЕШТО КАЖЕ	69
КАД БИ	70
МРАК	70
ГОЛЕМА РЕПА (По руској народној песми)	71
КОД МАЧКЕ НА ЧАСТИ	72
МАЧАК ИДЕ МИШУ У СВАТОВЕ	73
КО СИ ТИ?	74
ПОМАЛО, ПОМАЛО, ПА ЕТО ТИ МНОГО	75
ОВАКО СЕ СПАВА	75
СТРАШЉИВАЦ	76
ВЕЧЕ	76
ДЕТЕ И ТИЦА	77
БОТАНИЧАРИ	78
ТОЛУБИЦЕ МОЈА	79
ОЈ, ТОЛУБЕ	80
ТРЕШЊОБЕР	81
ВИВАК	82
СУНЦЕ И ВЕТАР	83
ПРВИ СНЕТ	84
ПОСЛЕДЊИ ЛЕШНИК	84
ВЕТАР	85
ВЕЛИКА ТАЈНА	85
ЦИЦА—МАЦА И РУНДОВ БУНДОВ(Фридрих Гил)	86
МАРКО У ШКРИПУ	88
ДОРУЧАК	90
О МИШУ	91

СВЕТ

Ала ј' леп
Овај свет,
Онде поток,
Овде цвет;
Тамо њива,
Овде сад,
Ено сунце,
Ево хлад!
Тамо Дунав,
Злата пун,
Онде трава,
Овде џбун,
Славуј песмом
Љуља луг,
Ја га слушам
И мој друг.

МАЛИ БРАТА

Дочепо се мали брата,
Очевога сата,
А сат је од злата,
Па има и врата.
Ала је то лепо!

А на уво кад та метне,
Тад се чује нека звука,
Сат говори: Тика-така!
Брата мисли, хоће млека.
Ала је то мудро!

Залио га слатким млеком
Неколико пути,
Брата мисли, сат се најо,
Па сад зато ћути,
Ал' се разумемо!

Сад су пуни обадвоје,
И сатић и брата,
Обадвоје сада ћуте,
А кад дође тата,
- Ал' ће бити гужве!

ТАШИ, ТАШИ

Таши, таши, танана,
Ево једна грана.
А на грани јабука
Као молована.
Долетеће птичица,
Љуљнуће се грана,
Отпануће јабука.—
Дигнуће је Ана.

Таши, моја, па моја,
Носи деда шебоја.
На шебоју шара,
То је бузамара.
Бузамара лепета,
Не боји се детета,
На руку му слета
Са шебоја цвета.

Таши, бела, дебела,
Сва су деца весела,
Донео им чика
Из шуме лешника,
Јела би и Љуба,
Али нема зуба,
Зато јој је сека
Узварила млека.

Таши, роде, па роде,
Курјак бере јагоде
Кад набере доста,
Молиће га Коста,
Да их све не помлави,
Да и Насти остави,
А курјак ће каз'ти:
Како не бих Насти!

Таши, таши, моје луче,
Иде баба по унуче.
Из далека прстом пружа:
Ено моја Ружа!
Таши, таши, Ружице,
Нека бриде ручице,
Знаш да воли баба Јела
Кад су деца весела.
Таши, таши, малена,
Сукња ти је шарена,
Кошуљица бела,
Кума ти је донела:
Коса ти је плава,

Паметна ти глава,
А усташца замедљана
Увек насмејана.
Таши, таши, Цвето,
Моје чедо пето,
Имаш четир' брате,
Сви питају за те,
Један пита: Камо је?
Други вели: Тамо је!
Трећи тражи Цвету
По беломе свету,
А четврти нађе милу
На мајчином крилу.

КУПАЊЕ

Ала је то дивота
Кад се ко окупа!
— Што се не би купали,
Вода није скупа!

Морамо се купати,
Прљавштину стрести,
— Нечистоћа привлачи
Рђу и болести.

Зато ј' мајка спремила
Воду.— али млаку,
Зато је окупала
Свога малог Лаку.

А сад вели:—Цицу ми
Пуштати не смете,
Јер ће мислит да је сир,
Појешће ми дете.

Куцову је слободно.—
Нек се заиграва,
Он ће Лаку чувати
Кад легне да спава.

А старији, Андреја,
Он се већем свуко.—
Што га већ не купају,
Чисто би се туко.

Чекај, чекај, Андреја,
Док обришу Лаку,
Ти ћеш онда добити
Другу воду млаку.

Лака ће се у колевци
Топити у сласти,
А што буде сневао
Неће ником каз'ти.

МАТЕРИНА МАЗА

Има дете у селу,
Име му је Лаза,
Ал' та зову друкчије—
Материна маза.

Кад сва деца устану,
Он и онда спава,
Кад му кажу: Устани!
Њега боли глава.

Кад устане, не уме
Да се сам обуче,
Не сме да се умије,
Иште воде вруће.

Кад га жуљи ципела,
Он ципелу туче,
Тад га рука заболи,
Па онда јауче.

Кад му даду јабуку,
Он би хтео шљива.

Кад му пруже погачу,
Онда би кољива.

Кад се мало огребе,
Плаче и запева:
“Јао, јао, поматај,
Изић ће ми цева!”

Кад је суво, замеси
Блата па се каља,
Кад га мати покара,
Легне па се ваља.

Кад му успу таране,
Он би јео риба,
Кад се рибе наједе,
Тад га боли тива.

Па зато га не зову
По имену: Лаза,
Већем јадно, жалосно:
Материна маза!

САД ЈЕ ВЕЋ ВЕЛИКА

Ето видиш, мати мила,
Сама сам се пробудила.
Сама сам се јуче свукла,
А сама се сад обукла.—
Је ли, сад сам велика?

А кад дигнем руке горе,
Оне оду преко главе:
Кад бих стала на клупицу,
Видела бих преко Саве.—
Велика сам, велика.

Сад ћу и ја ко и сека
Добит већу чашу млека
И земичку здраво белу,
Ал' не полак, него целу.—
Је ли, мати, то се зна!

СТАРА БАКА

Године су многе.
А лећа нејака.
Године су тешке.—
Згурила се бака.

Али ипак воли
И песму и шалу.
Увек има причу
за дечицу малу.

Кад је деца сретну,
У руку је љубе.

А она се смеши:
— Хвала ти, голубе!

Па се онда сместе
Испод брсне зове,
Па потеку приче
Све нове и нове.

Замирише зова
Од сунчева зрака.—
Уживају деца,
Ужива и бака.

